

[Langkilde.]

udtryk for en højt påkrævet reform, som vi hilser velkommen.

Enggaard: De 3 lovforslag, som her er til første behandling, baserer sig alle i det væsentlige på tjenestemandskommissionens tredje delbetænkning, hvor der er opnået enighed om et nyt lønsystem, der bygger på 40 lønrammer, hvoraf de fleste har en række løntrin. Med denne struktur i forbindelse med grundtillæg for de højeste lønrammer og i særlige tilfælde et særligt tillæg er der skabt mulighed for at differentiere lønningerne lige så stærkt som efter det forliste skitseforslag fra sidste forår. Med den foreslåede opdeling af visse lønninger i en grundløn og i tillæg har man opnået, at pensionerne for de højeste lønninger er holdt på det nuværende niveau, hvilket nok vil blive opfattet som rimeligt af alle parter.

Der har i offentligheden været tilløb til kritik af størrelsen af de højeste lønninger, idet man har sammenlignet forslaget satser med de nuværende lønninger, men glemte, at der oftest er knyttet betydelige tillæg hertil, hvortil kommer værdien af de vederlag for særlige opgavers løsning, som i dag ofte er betydelige, og som også må tages i betragtning, når en sammenligning mellem en nuværende, samlet lønning og satserne i det foreliggende forslag skal være korrekt. På denne baggrund må det siges, at kritikken her har skudt meget over målet — forudsat naturligvis, at der nu beslutsomt tages fat på gennemgang af alle de såkaldte „ben“, hvoraf langt de fleste formentlig kan afskaffes i den forstand, at opgaven kan løses som led i hovedstillingen uden særskilt betaling. Vi har i lønningsudvalget haft lejlighed til at se den skrivelse, som ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen har sendt til ministerier og styrelser som optakt til denne store oprydning. Efter min opfattelse bærer den præg af beslutsomhed og god vilje til at løse denne opgave, som er en væsentlig forudsætning for den foreslåede indplacering. Jeg vil hertil gerne lægge håbet om, at lønningsrådet i tiden indtil 1. april 1970, som er sat som sidste tidsfrist for denne oprydning, under sit arbejde med gennemgangen vil vise den

samme vilje og enighed, som kommissionen og ministeren har vist i dette spørgsmål.

Et særligt spørgsmål er stedtillæggene, som har givet anledning til en del diskussion. Jeg finder, det er berettiget at have en stedtillægsordning, for at man kan tage hensyn til forskelle i såvel prisniveau som lønniveau for grupper, der kan sammenlignes med tjenestemandsområdet. Det er navnlig rekrutteringsvanskelighederne i Østdanmark, der betinger, at man nu modererer forskellen imellem den højeste og den laveste løn i industrien i landets forskellige egne med satser på 15, respektive 10 og 5 pct. At man lader de gamle stedtillægssatser b, c, d og e bestå, men i fremtiden dyrtidsregulerer dem i lighed med de øvrige satser, kan jeg fuldt ud tilslutte mig, fordi forskellene mellem provinsens stedtillægssatser og hovedstadsområdets satser derved ikke relativt forskydes i tilfælde af, at der i fremtiden skulle blive inflation.

Det er efter min opfattelse et stort fremskridt, at man et stykke oppe i lønskalaen aftrapper stedtillæggene, således at de højere løntrin slet ikke har stedtillæg. I virkeligheden kunne man måske sige, at hvis man anvendte argumentationen om rekrutteringsvanskeligheder som baggrund for stedtillæggene, burde man, hvis man var fuldt konsekvent, for de højere stillinger i Vestjylland og Nordjylland måske have et omvendt stedtillæg, fordi disse stillinger ofte er lettest at besætte i Østdanmark. Men dertil er tiden vel ikke kommet endnu.

Det foreliggende forslag lider efter min opfattelse af en skønhedsfejl på stedtillægsområdet, idet man fortsat inden for samme kommune vil kunne finde flere forskellige stedtillægssatser anvendt. Det kan næppe undgå at give anledning til utilfredshed, navnlig hvis de nye storkommuner anvender ens lønninger inden for deres område, hvad der vel er grund til at formode. Jeg henstiller til ministeren, at der ved den førstkommande revision af stedtillægsordningen, som skal ske efter afslutningen af den forestående pris- og løngeografiske undersøgelse, kan foretages en hensigtsmæssig samling af stedtillægssatserne til én sats inden for noget større områder. Den moderne tids transportmidler har allerede i nogen tid betinget, at større områder end tidligere udgør